

Jeg kan ikke give den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti Ret, naar han siger, at det er et nyt System, vi her staar overfor. Det er det ikke. Det er et System, der er praktiseret gennem lange Tider i vor Skattelovgivning, idet den gamle Hartkornsbeskatning, som der har været Tale om gentagne Gange i Dag, nøjagtig er Udtryk for det samme Princip, som her er udtrykt i en bedre Form. Jeg kan derfor ikke forstaa, hvorfor det konservative Folkepartis ærede Ordfører er saa bange for at faa denne Beskatning indført paa ny. Han udtalte, at det ikke var forstandigt, at man i 1903 kastede de gamle Jordskatter bort. Deri er jeg ganske enig; det var i høj Grad uforstandigt, at man da gik bort fra den gamle Ejendomsbeskatning. Men naar det var uforstandigt, vil det ikke være uforstandigt i 1922 at aabne Døren en lille Smule paa Klem som her foreslaaet. Her er jo kun Tale om at aabne Døren en lille Smule paa Klem. Jeg havde hellere set, at man havde lukket den noget højere op; men man maa, som sagt, være tilfreds med den lille Aabning af Døren, som dette Lovforslag er et Udtryk for. Jeg forstaaer oprigtig talt ikke den megen Kritik overfor Lovforslaget, som den ærede Ordfører fremsatte, naar han, som det lod til, var saa ked af, at man i 1903 gik bort fra en Beskatningsform, der i mangt og meget ligner den foreslaaede.

Naar det ærede Medlem (Piper) udtalte om Vurderinger af Byeendomme, at det var ren Hasard at skulle udfinde Jordværdien for saadanne Ejendomme, forstaaer jeg heller ikke ganske dette; thi saa maatte den samme Betænkelse kunne hæftes ved Ejendomsskyldvurderingen. Det, som foregaar, naar man skal udfinde Jordværdien, er kun, at man deler Værdien i to Dele, og naar man kan udfinde den virkelige samlede Værdi paa en Ejendom, maa det ikke være saa vanskeligt at udfinde Jordværdien. Jeg tror, at det gaar i dette som i andre Tilfælde, at har man kun Villien til at vælge den rigtige Vej, er det noget, som ogsaa nok lader sig ordne, saa at man ogsaa paa dette Omraade kan naa til det bedst mulige Resultat.

Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal jeg ikke komme meget ind paa. Hvad Beskatningen af Skovene angaar, forstaaer jeg ikke rigtig, med hvilken Motivering man nedsætter Skovskylden saa meget, som det er foreslaaet. Jeg er i nogen Grad enig med den ærede Ordfører for Venstre i, at det vist havde været heldigt, om man i hvert Fald havde brugt den samme Be-

skatning som for den øvrige, nøgne Jords Vedkommende. Derfor vilde jeg gerne fra den højtærede Finansministers Side høre en Udtalelse om, hvorfor man har valgt at gaa saa langt ned med Beskatningen af Skovene.

Med Hensyn til Inddelingen af Landet i større Skyldkredse kan jeg ikke se rettere, end, at dette betegner et Fremskridt, thi det, som det hidtil har skortet paa ved Vurdering til Ejendomsskyld, har været Ensartethed fra den ene Skyldkreds til den anden. Jeg har gentagne Gange haft Lejlighed til at sige dette, og jeg er overbevist om, at naar man faar Skyldkredsene betydeligt udvidet, som det her er foreslaaet, vil det hjælpe til større Ensartethed i Vurderingen. Naar Talen er om at faa en mere nøgtern Vurdering af Jorden, vil det i høj Grad være paa sin Plads at faa dette Forhold ordnet paa denne Maade. Jeg er derfor glad ved, at det nævnte Mellemlid er blevet indført i Lovforslaget.

I øvrigt skal jeg ikke komme videre ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, men anbefale det, som det lille beskedne Lovforslag det er, som det første Skridt paa en rigtig Vej, til hurtig og velvillig Fremme i dette høje Ting.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker de ærede Ordførere, som i det store og hele har kunnet slutte sig til Lovforslaget. Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (I. A. Hansen) fremførte forskellige Indvendinger med Hensyn til Enkeltheder og gjorde bl. a. gældende, at 1. Juli 1923 var for tidligt et Tidspunkt for Vurderingen, idet der altsaa ikke bliver givet Lejlighed til at vurdere Jorden paa anden Tid end i de første Vintermaaneder efter Nytaar 1923. Jeg underkender ikke Vægten af de Betragtninger, det ærede Medlem i saa Henseende anstillede, og skal om dette Punkt være villig til Forhandling i det Udvalg, som vil blive nedsat.

Det ærede Medlem var endvidere betænkelig ved allerede første Gang — jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at det kun var for første Gangs Vedkommende — at lade Vurderingsperioden være 5 Aar. Jeg opfattede det ærede Medlem saaledes, at han i det hele mente, at Argumenterne for den 5-aarige Periode var rigtige, men at han paa Grund af den Usikkerhed, der er i Prisforholdene og kan ventes at være endnu nogle Aar, vilde mene, at en Vurderingsperiode paa 5 Aar var for lang for den første Vurdering. Ogsaa dette er selvfølgelig et Punkt, hvorom der kan forhandles.